

РЕШЕНИЕ

№ 133

гр. София, 27.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО IX ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Александра Йорданова

Членове: С. Михов
Петя Попова

при участието на секретаря КАМЕЛИЯ АТ. С.ОВА
като разгледа докладваното от С. Михов Въззивно наказателно дело от общ характер № 20221100604587 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава XXI НПК.

С присъда от 04.05.2022 г. по НОХД № 4301/2021г., СРС, НО, 12-и състав е признал подсъдимата Д. С. З. за невиновна в това, че на 10.07.2017 година, около 08.52 часа в гр. София, кв. *****, ул. „*****“ с цел да принуди другиго-С. Т. П. и А. С. А. да се разпоредят с вещ-сумата от 500000 евро, като ги заплашила с насилие и друго противозаконно действие с тежки последици за тяхната дъщеря Т., а именно: отвличане, противозаконно лишаване от свобода и причиняване на физически и психически травми, поради което и на осн. чл. 304 НПК я е оправдал по обвинението за престъпление по чл. 213а, ал. 1 НК.

С присъдата гражданските искиове предявени от А. С. А. и С. Т. П. срещу подсъдимата Д. С. З., с пр. осн. чл. 45 ЗЗД, всеки от който в размер на десет хиляди лева са отхвърлени.

Срещу присъдата са постъпили протест на прокурор при СРП и допълнение към него, въззивна жалба от поверениците на частните обвинители и граждански ищци и допълнение към нея.

В протеста и допълнението към него се излагат подробни съображения за неправилност на първоинстанционния акт. Държавното обвинение поддържа, че въз основа на конкретно посочени доказателствени източници, събрани в хода на съдебното следствие, можело да се формира несъмнен извод, че именно подсъдимата е извършила

престъплението, за което е предадена на съд. В тази насока се отправя искане за отмяна на първоинстанционната присъда и постановяване на нова такава, с която подсъдимата Д. С. З. да бъде призната за виновна по повдигнатото обвинение за престъпление по чл. 213а, ал. 1 НК и да бъде наложено наказание лишаване от свобода за срок от шест месеца, изпълнението на което на осн. чл. 66, ал. 1 НК да бъде отложено за срок от три години.

В постъпилата жалба и допълнително писмено изложение по смисъла на чл. 320, ал. 4 НПК от поверениците на частните обвинители и граждански ищци се излагат съображения за неправилност на обжалвания първоинстанционен акт и се отправя искане за отмяната му и постановяване на нова присъда, с която подсъдимата З. да бъде призната за виновна по обвинението за престъпление по чл. 213а НК със съответните санкционни последици, както и да бъдат уважени в пълен размер предявените граждански иски.

Алтернативно се претендира отмяна на първоинстанционната присъда и връщане на делото за ново разглеждане на районен съд за отстраняване на допуснати съществени процесуални нарушения.

По отношение на последните се визира нарушение на разпоредбата на чл. 310, ал. 2 НПК, тъй като мотивите на присъдата били подписани от председателя на съдебния състав и съдебен заседател М. Ц., при липса на подпис на съдебен заседател С. Д., а особеното мнение на председателя на съдебния състав било подписано и от председателя, и от двамата съдебни заседатели. В тази насока поверениците се позовават на решение №431/26.01.2015 година на ВКС, II НО.

На следващо място се излагат съображения за нарушение на принципа за справедлив процес с оглед участието на незрящ съдебен заседател, който с оглед естеството на делото е бил лишен от възможността за ефективно участие в хода на следствието и при вземане на решение, тъй като естеството на доказателствената съвкупност, на която се основава обвинението предполага необходимостта от визуално впечатление при формиране на вътрешното убеждение въз основа на спецификата на доказателствените материали. Наред с горните съображения се излагат оплаквания, че мнозинството от съдебния състав не е извършил съвкупна преценка на доказателствените материали, като изводът, че е извършено престъпление, но не от подсъдимото лице бил в противоречие със събраните доказателства. Въз основа на конкретен анализ на доказателствените средства, поверениците обосновават твърдения за доказателствена обезпеченост на обвинението и материалноправна съставомерност по смисъла на чл. 213а НК както от обективна, така и от субективна страна и като последица от това основателност на гражданските иски на осн. чл. 45 ЗЗД.

В разпоредително заседание въззивният съд по реда на чл. 327 и следващите НПК е преценил, че присъдата е атакувана в срок и е от категорията актове, подлежащи на контрол по съответния ред и е счел, че за изясняване на обстоятелствата от предмета на доказване по делото, не се налага провеждане на въззивно съдебно следствие.

В открито съдебно заседание прокурорът поддържа протеста по изложените в него съображения. Развива доводи, че въз основа на конкретно посочени гласни доказателствени средства и способности за събиране и проверка на доказателства се формира извод за верига от

косвени улики, формираща последователно и несъмнено единствения възможен извод за съпричастност на подсъдимата към престъплението, за което е предадена на съд. С оглед изложените съображения държавното обвинение предлага да се отмени първоинстанционната присъда и да се постанови нова, с която подсъдимата да бъде призната за виновна и осъдена за извършено от нея престъпление.

Повереникът на частните обвинители и граждански ищци-адв. К. моли да бъде отменена първоинстанционната присъда и да бъде постановена нова такава, с която подсъдимата да бъде признат за виновна по обвинението за престъпление по чл. 213а, ал. 1 НК, алтернативно се отправя искане за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане на първоинстанционния съд, поради допуснати съществени процесуални нарушения. Според повереника несъмнено доказано в хода на съдебното следствие било, че подсъдимата на 10.07.2017 година, около 08.52 часа в гр. София, кв. *****, ул. „*****, с цел да принуди другиго-С. Т. П. и А. С. А. да се разпоредят с вещ-сумата от 500000 евро, като ги заплашила с насилие и друго противозаконно действие с тежки последици за тяхната дъщеря Т., а именно: отвлечане, противозаконно лишаване от свобода и причиняване на физически и психически травми. В пледоарията се излагат съображения, че мотивите към първоинстанционната присъда, изготвени от съдебните заседатели само формално покриват изискванията на чл. 305 НПК, като в основната си част са единствено фактология, като липсвали каквито и да е правни съображения, липсвало конкретни съображения кои показания, в кои части са приети и защо са дискредитирани в други такива, като по същество липсвала правна обосновка кои доказателства подкрепят изводите на съда. Оспорват се по същество изводите на мнозинството от съдебния състав за недоказаност на обвинението, като събраните доказателства според повереника водели до несъмнен извод, че инкриминираното деяние било извършено именно от подсъдимата, като се обръща внимание на особеното мнение на председателя на съдебния състав.

В съдебно заседание повереникът на частните обвинители и граждански ищци- адв. А. обосновава допуснати от първата инстанция съществени процесуални нарушения, обосноваващи отмяна на първоинстанционната присъда и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на районен съд.

На първо място се излагат доводи за нарушение разпоредбата на чл. 310, ал. 2 НПК-неподписване на мотивите от всички членове на съдебния състав, в случай когато член на съдебния състав е на особено мнение, като към момента на запознаване на поверениците с мотивите на първоинстанционния съд е липсвал подпис на съдебен заседател С. Д.. В допълнение се сочи, че е налице процесуално нарушение с оглед обстоятелството, че особеното мнение на председателя на съдебния състав е било подписано и от съдебните заседатели, което по същество представлявало неяснота на действителната воля на съда.

На следващо място повереникът развива съображения за възможно нарушение на принципа за справедлив процес с оглед участието на незрящ съдебен заседател, който с оглед естеството на делото е бил лишен от възможността за ефективно участие в хода на следствието и при вземане на решение, тъй като естеството на доказателствената

съвкупност, на която се основава обвинението предполага необходимостта от визуално впечатление при формиране на вътрешното убеждение въз основа на спецификата на доказателствените материали, а именно запознаване с видеоматериали, изслушване на съдебно-технически експертизи, обсъждане на индивидуализиращи белези на това лице-ръст, походка, облекло, още повече, че в конкретния случай неговият глас е бил решаващ за оправдаване на подсъдимата З..

По същество повереникът пледира за допуснато процесуално нарушение при съблюдаване изискванията на чл. 305 НПК, тъй като доказателствената съвкупност не била подложена на внимателен анализ, а правни изводи липсвали в мотивите за разлика от особеното мнение на председателя на съдебния състав.

Защитникът на подсъдимата в съдебно заседание пледира да бъде потвърдена първоинстанционната присъда. Оспорват се доводите на повереника касателно участието на съдебен заседател с нарушено зрение в рамките на съдебния процес, като се сочи, че в хода на първоинстанционното производство поверениците са имали възможност да поискат отвод още в този етап.

Оспорват се доводите за порок на съдебния акт във връзка с липсата на подпис от съдебен заседател, предвид това, че съдебният заседател е подписал особеното мнение на председателя на съдебния състав.

По същество защитникът анализира събраните в хода на следствието доказателствени средства и обосновава правилност на първоинстанционния акт.

Подсъдимата Д. С. З. в съдебно заседание не взема отношение по същество.

В последна дума моли да се потвърди присъдата на първоинстанционния съд.

Софийски градски съд, като обсъди доводите в постъпилия протест и въззивна жалба, както и тези, изложени в съдебно заседание от страните, и след като в съответствие с чл.314 НПК служебно провери изцяло правилността на атакуваната присъда, констатира, че са налице основания за нейната отмяна и връщане на делото за ново разглеждане на първоинстанционния съд на осн. чл. 334, т. 1 НПК, вр. чл. 335, ал.2 вр. чл. 348, ал. 3, т.2 НПК.

Първоинстанционната присъда е била постановена при особено мнение на председателя на съдебния състав. В изпълнение на изискванията на чл. 33, ал. 5 НПК при особено мнение на докладчика мотивите към присъдата са били изготвени от друг член на съдебния състав, като в изпълнение на изискванията на чл. 310, ал. 3 НПК особеното мнение на председателя на съдебния състав е било отбелязано при подписване на присъдата и е било изложено от съдията в писмена форма, като на осн. чл. 310, ал. 2 НПК мотивите са били подписани от съдебните заседатели. При прилагане особените законови изисквания в случаите на особено мнение от председателя на съдебния състав обаче е допуснато съществено процесуално нарушение, тъй като се констатира, че особеното мнение на съдията-докладчик и председател на съдебния състав е подписано от съдебните заседатели, изискване, което не е законово въведено. В тази насока оплакванията на поверениците на

частните обвинители се явяват основателни. При наличието на особено мнение на председателя на съдебния състав мнозинството от същия, в случая съдебните заседатели следва да изложат своите съображения за постановяване на съдебния акт в мотивите към присъдата, след като някой от тях изготви последните. В конкретния случай подписването и на особеното мнение на председателя на съдебния състав, наред с мотивите от съдебните заседатели, при наличие на коренно противоположни изводи и съображения относно виновността и наказателната отговорност на подсъдимата, по същество съставлява неяснота и противоречие във волята на мнозинството от съдебния състав, който подписвайки мотивите към присъдата поддържа заложеното в тях становище за наличието на основания за оправдаване на подсъдимата, като същевременно с това са се присъединили и към противоположното становище на председателя на съдебния състав за наличието на доказаност на виновността на подсъдимото лице.

При това положение наличието на противоречие във волята на мнозинството на съдебния състав досежно съображенията в мотивите на присъдата следва да бъде приравнено на липса на мотиви по смисъла на чл. 348, ал. 3, т. 2 НПК, което процесуално нарушение е от категорията на съществения и не може да бъде отстранено от въззивния съд, а е отстранимо от първата инстанция чрез ново разглеждане на делото.

Порок по смисъла на чл. 348, ал. 3, т. 2 НПК въззивната инстанция констатира по отношение на мотивите на мнозинството от съдебния състав касателно изискванията на чл. 305, ал. 3 НПК като същите не покриват минималния заложен от законодателя стандарт за съдържание, което обосновава още едно основание за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд.

Съгласно визираната разпоредба в мотивите към съдебния акт следва да се посочат установените обстоятелства, въз основа на кои доказателствени материали и какви са правните съображения за взетото решение. При противоречия на доказателствените материали следва да се изложат съображения защо едни от тях се приемат, а други се отхвърлят.

Съпоставяйки законоустановените изисквания със съдържанието на съдебния акт-предмет на въззивна проверка се установява, че при обосноваване на взетото решение в мотивите към съдебния акт мнозинството от съдебния състав е изложил фактическите си изводи относно събитията, предмет на установяване в рамките на наказателното производство, но не е изложил подробни съображения за доказателствените си изводи, като подложи на внимателна оценка, проверка и съпоставка доказателствените средства, събрани в рамките на наказателното производство и посочи кои от тях приема за основа на изводите си по фактите, в кои техни части или изцяло, и поради какви съображения кредитира конкретни доказателствени средства и отхвърля достоверността на други такива, като не е посочил подробно и какви конкретни фактически обстоятелства конкретните доказателствени източници установяват. В този смисъл по същество липсва дължимата обосновка на съдебния акт, като мотивите не съответстват на законовите изисквания за съдържание, в каквато насока и доводите на поверениците на частните обвинители се явява

основателни.

Настоящият съдебен състав не споделя доводите на поверениците за наличието на основание за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане на първата инстанция от друг съдебен състав поради липса на подпис от съдебен заседател на мотивите към присъдата към момента на извършена проверка от тяхна страна на материалите по делото. Видно е, че подписи от страна на съдебните заседатели върху мотивите към съдебния акт са налице. Дори и да се приеме, че към момента на проверка на материалите пред първоинстанционния съд от страна на поверениците такъв подпис е липсвал същото не е процесуално нарушение, тъй като е технически въпрос, който може да бъде, а и е отстранен, чрез полагане на подпис, като е елемент от техническата дейност по подписване на мотивите към съдебния акт, за което няма изискване за едновременното им подписване преди обявяване, каквото има към диспозитива на присъдата по смисъла на чл. 310, ал. 2 НПК.

Резонен в принципен план е поставения въпрос във въззивната жалба относно ефективното участие в хода на производството на незрящ съдебен заседател в случаите, в които правилното решаване на обстоятелствата, включени в предмета на доказване предоставят участие в действия по разследване каквито са оглед на веществени доказателства, фотоснимки, запознаване с протоколи за разпознаване на лице и др. подобни през призмата на решение на СЕС по дело № С-824/2019 година, както и от гледна точка на спазване на принципа за справедлив съдебен процес. Тези доводи, както и доводите на прокурора ведно с искането за отмяна на присъдата и решаване на делото по същество обаче се явяват безпредметно да бъдат обсъждани, предвид констатираните недостатъци на съдебния акт, предпоставящи отмяната му и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд.

Така мотивиран и на основание чл.334, т.1 вр. чл.335, ал. 2 НПК, СГС, НО, IX въззивен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ присъда от 04.05.2022 г., постановена по НОХД № 4301/2021 година по описа на СРС, НО,12-и състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____